

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7Nt/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010117
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7918010117.2

Uznesenie

Senát Okresného súdu Trebišov v zložení z predsedu senátu JUDr. Ladislava Bujňáka a prísediacich Terézie Seleckej a Anny Maľudovej, v trestnej veci odsúdeného: K. J. M. J. Á. V., J.. XX. X. XXXX I. Y., Y. G. X., S. XXX/X, bez pracovného pomeru, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Košice - Šaca, pre zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Trestného zákona,

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 394 Trestného poriadku z a m i e t a návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/23/2016.

odôvodnenie:

Odsúdený podal prostredníctvom zvoleného obhajcu dňa 5. 3. 2018 návrh na obnovu konania vo veci Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/23/2016. V dôvodoch podaného návrhu odsúdený uvádza, že daný skutok, teda zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 a pol roka nepodmienečne, nespáchal. Doplnil, že od samého začiatku sa k tejto trestnej činnosti nepriznáva, zásadne ju popiera. Poukázal na skutočnosť, že spočiatku obvinený V. G., J.. X. XX. XXXX, sa k celému skutku od začiatku priznával. Taktiež s ním bola uzatvorená na Okresnej prokuratúre Trebišov dňa 19. 3. 2015 dohoda o vine a treste, kde sa obvinený V. G. k tomuto trestnému činu v celom rozsahu priznal a súhlasil, aby mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Následne až v konaní pred súdom uviedol že daný skutok nespáchal a že s dohodou o vine a treste nesúhlasí.

Odsúdený ďalej v návrhu uvádza, že od momentu keď mu bolo vznesené obvinenie, jeho obhajoba bola zmätočná a pre súd nepresvedčivá a to najmä preto, že sa vie vyjadrovať len veľmi slabo, jeho vety sú často nesúvislé a jeho vyjadrenia chronologicky neusporiadané. Uviedol tiež, že za najpodstatnejšie považuje tú skutočnosť, že nevie čítať a písať. Ako dôkaz predložil list zo Základnej školy v Michal'anoch ktorú navštevoval, kde sa okrem iného uvádza, že žiak dosahuje veľmi slabé výsledky, prečíta len jedno a dvojslabičné slová, dlhšie slová komolí. Tempo čítania je veľmi pomalé, písma je neúhľadné, na diktát nedokáže napísať žiadne slovo, zamieňa písmená a komolí slová.

Ďalej v písomne podanom návrhu uvádza, že v rámci jeho prvého výsluchu ako obvineného absentuje tá časť zápisnice, ktorá sa týka osoby obvineného. Následne v ďalšej zápisnici o pokračovaní jeho výsluchu je uvedené, že „k osobe som sa vyjadril už v mojom predchádzajúcom výsluchu“. Podľa odsúdeného toto tvrdenie nie je pravdivé, k osobe ho vyšetrovateľ pri prvom výsluchu nevypočul a ak by tak učinil, určite by mu uviedol, že čítať a písať nevie, čo by zakladalo dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 2 Trestného poriadku. Teda v súhrne možno konštatovať, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu, že nevie čítať a písať a že táto skutočnosť nebola v celom pôvodnom konaní zaznamenaná a tým došlo k porušeniu jeho práv, ale taktiež tú skutočnosť, že uvedený trestný čin nespáchal a že tohto trestného činu sa dopustil pôvodne obvinený V. G., ktorý však následne začal popierať túto trestnú činnosť a preto bolo vznesené obvinenie K. J., ktorý bol následne aj právoplatne odsúdený.

Predseda senátu vytýčil termín verejného zasadnutia na deň 10. 5. 2018, na ktorom odsúdený prehlásil, že trvá na písomne podanom návrhu v celom rozsahu, ako aj na dôvodoch, ktoré sú v ňom uvedené. V rámci výsluchu pred súdom zotrval na tom, že uvedený skutok nespáchal, žiadneho pokusu znásilnenia sa nedopustil a že pôvodne bol v tejto trestnej veci stíhaný V. G., ktorý v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody v inej trestnej veci a dokonca počas výkonu trestu mu sám mal povedať, že uvedený skutok mal spáchať on a taktiež, že keď vyjde von z basy tak bude pokračovať v podobných trestných činoch. Menovaný mu mal presne opísať miesto, kde sa uvedený skutok stal a pri tom, ako mu to mal V. G. povedať, teda že sa dopustil tohto trestného činu, mala byť prítomná taktiež osoba menom Z. O., ktorý v tom čase tiež vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, no v súčasnej dobe by už mal byť prepustený z výkonu trestu. Zotrval na tom, že nevie čítať a písať, číta len po slabikách a keď má nejaký dlhší text prečítať, tak to trvá aj dve hodiny.

Na otázku predsedu senátu, ako je možné, že DNA poškodenej mal odsúdený za nechtami a taktiež, že ho poškodená spoznala na základe hlasovej vzorky, odsúdený uviedol, že nevie si to žiadnym spôsobom vysvetliť. Dodal, že poškodenú v podstate ani nepozná, len ju videl na súde. V závere verejného zasadnutia obhajca odsúdeného navrhol, aby bol v tomto konaní vypočutý V. G., ktorý nebol v pôvodnom konaní vypočutý od momentu, kedy bolo vznesené obvinenie odsúdenému K. J..

Z uvedeného dôvodu bolo verejné zasadnutie odročené na deň 12. 6. 2018, na ktoré bol z výkonu trestu v inej trestnej veci predvedený ako svedok V. G., ktorý pred súdom uviedol, že je pravdou, že sa prvotne nechcel priznať v pôvodnom konaní, no pod nátlakom zo strany vyšetrovateľa v Trebišove, ktorý mu povedal že ak sa prizná, tak bude mať poľahčujúcu okolnosť, preto tak učinil. Svedok dodal, že poškodená klamala, nebolo pravdou to, čo vypovedala na polícii, že na ňu mal zaútočiť s nožom a že „ak mu nedá“ tak, že jej ublíži. Išlo o výmysly z jej strany. Dodal, že bola mu zobratá vzorka DNA, taktiež mu boli zobraté veci a kriminalisticky skúmané a tieto ho neusvedčovali z tohto trestného činu a tiež uviedol, že neseď výška osoby, ktorá ju poškodenu napadnúť, keďže poškodená uvádzala, že sa malo jednať o páchatela cca 175 cm vysokého, pričom on je o dosť nižší. Svedok uviedol, že pokiaľ ide o dohodu o vine a treste, nesúhlasil s touto dohodou, no pripúšťa, že niečo tam podpisoval, no nevie presne čo sa tam podpisovalo.

Z uvedeného dôvodu bol svedok vyzvaný, aby bola svedkovi predložená zápisnica o konaní o dohode o vine a treste z 19. 3. 2015, kde je uvedený jeho podpis a následne bol vyzvaný, aby sa podpísal v počte podpisov 3, či sa daný podpis zhoduje s podpisom na tejto dohode, pričom v zásade možno konštatovať, že podpisy nie sú úplne zhodné, avšak je potrebné brať do úvahy taktiež časový odstup viac ako 3 roky. Svedok ďalej dodal, že s odsúdeným K. J. sa pozná, rozprávali sa o tejto veci aj vo výkone trestu, pričom K. J. mu uviedol, že on daný skutok nespáchal, a že tak ako to bolo pôvodne hodené na neho, no trestné stíhanie bolo zastavené, tak to bolo potom hodené na neho. Skrátka že odsúdený K. J. tvrdí, že sedí zadarmo, že dostal vysoký trest, on sa k ničomu nepriznával a že to nie je spravodlivé.

Po takto vykonanom dokazovaní v rámci verejných zasadnutí dospel po porade senát k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania zo strany odsúdeného nie je dôvodný a preto ho súd zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

S poukazom na citované zákonné ustanovenia považuje súd za potrebné uviesť, že skutočnosti a tvrdenia uvádzané zo strany odsúdeného nie sú novými skutočnosťami, ktoré neboli súdu skôr známe a ktoré vyšli najavo až po právoplatnom rozhodnutí v pôvodnej veci. Je potrebné konštatovať, že

v pôvodnom konaní pod sp. zn. 3T/23/2016 odsúdený uvádzal úplne totožné skutočnosti na svoju obhajobu a obranu, a síce že daného trestného činu, teda pokusu znásilnenia sa nedopustil a že na mieste činu ani vôbec nebol. Taktiež v pôvodnom konaní, ako aj v konaní o povolení obnovy konania uvádza skutočnosť, že tejto trestnej činnosti sa mal dopustiť V. G., ktorý v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody za inú trestnú činnosť. Tento svedok bol pred senátom vypočutý a opätovne trval na tom, že danej trestnej činnosti sa nedopustil a ak sa prvotne k tomuto trestnému činu priznával a taktiež s ním bola uzavretá dohoda o vine a treste, s ktorou však následne nesúhlasil, bolo to podľa jeho tvrdenia preto, že k priznaniu bol donútený vyšetrovateľmi, ktorí mu uviedli, že ak sa prizná, tak bude mať poľahčujúcu okolnosť, preto tak učinil. Následne si uvedomil, že to nie je správne a že nebude pykať za niečo, čo nespáchal.

Taktiež ako v pôvodnom konaní, tak aj v tomto konaní považuje súd za potrebné konštatovať, že v prípade odsúdeného K. J. bola spoza jeho nechťov získaná DNA vzorka poškodenej, ktorá ho súčasne spoznala pri vykonávaní hlasovej vzorky a to boli smerodajné dôkazy, ktoré svedčia o vine obžalovaného K. J. a k týmto záverom zhodne dospel taktiež senát Okresného súdu Trebišov vo veci 3T/23/2016, ktorý ho rozsudkom zo dňa 28. 6. 2016 odsúdil k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 a pol roka nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tiež je potrebné konštatovať, že s týmto záverom okresného súdu sa stotožnil taktiež odvolací súd, teda Krajský súd v Košiciach, ktorý na verejnom zasadnutí dňa 16. 1. 2017 zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a súčasne zamietol taktiež odvolanie otca obžalovaného Patrika Nanára. Pokiaľ ide o dôvody tohto uznesenia Krajského súdu v Košiciach, tento sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi, ktoré boli uvedené v rozsudku Okresného súdu Trebišov pod sp. zn. 3T/23/2016.

Z uvedeného vyplýva, že pôvodné trestné konanie, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že pôvodný rozsudok Okresného súdu Trebišov bol potvrdený odvolacím súdom, je zrejme, že uvedené konanie nemalo žiadne procesné vady a závery v rámci hodnotenia dôkazov boli správne a zákonné, taktiež správny a zákonný bol aj výrok o treste, ako aj zaradenie do ústavu na výkon trestu.

Ako bolo skôr spomenuté, odsúdený aj v konaní o povolení obnovy konania uvádzal totožné skutočnosti, ako v pôvodnom konaní a teda nejde o nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by vyšli najavo neskôr, teda po tom, čo bol obžalovaný právoplatne odsúdený za túto trestnú činnosť

Pokiaľ ide o skutočnosť tvrdenú odsúdeným v rámci konania o povolení obnovy konania, a síce že nevie čítať a písať, v tomto smere považuje senát za potrebné uviesť, že v pôvodnom konaní pod sp. zn. 3T/23/2016 prebehlo viacero pojednávaní, kde obžalovaný ani v jednom prípade pred súdom neuviedol, že nevie čítať a písať a zo zápisníc nevyplýva taktiež žiadna skutočnosť, že by nedostatočne chápal trestnému konaniu a tomu, o čo konkrétne ide. Takýto dojem má aj senát vo veci 7Nt/3/2018, kedy zo správania odsúdeného nie je zjavné, že by nevedel čítať a písať, nakoľko súd je toho názoru, že v danom prípade v pôvodnom konaní sa nejednalo o dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 2 Trestného poriadku, keďže je vysoký predpoklad, že k tomuto záveru by dospel už vyšetrovateľ v pôvodnom konaní, resp. konajúci senát vo veci 3T/23/2016. Pokiaľ ide o skutočnosť uvedenú v návrhu na povolenie obnovy konania, a síce potvrdenie Základnej školy Michal'any o tom, že K. J. má problémy s čítaním a písaním, táto skutočnosť nezakladá dôvod toho, že by s odstupom času, teda v čase keď sa viedlo pôvodné konanie pod sp. zn. 3T/23/2016, nevedel čítať a písať.

V súhrne preto možno konštatovať, že dôvody ktoré uvádza odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania a ktoré uvádzal taktiež na verejných zasadnutiach pod sp. zn. 7Nt/3/2018 nie sú dôvodmi, ktoré by viedli súd k tomu, aby vyhovel návrhu na povolenie obnovy konania, preto podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 394 Trestného poriadku zamietol návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/23/2016, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote do 3 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Trebišov.

Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.